

בול יום העצמאות - צה"ל

INDEPENDENCE DAY STAMP - "ZAHAL"

84/85

24.4.68

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

ירושלים • תל אביב • יפו • חיפה • עבדיה • נתניה • באר שבע • נ.ת. לוד

PHILATELIC SERVICES

J E R U S A L E M • I S R A E L

שלוש מלחמות תוך עשרים שנה ומתח בטחוני רצוף, הפכו את צה"ל לגוף יעיל בכושר ראיית יעדים בבהירות וביצוע משימות כהלכה. צה"ל לא קם בבחינת יש מאין. הוא היווה המשך ל"הגנה" ולמסורת הגבורה, שימיה כימי ההתיישבות בארץ. בצה"ל נתמזגו היסודות שאיפיינו את הדור הגדל כאן: הכרה פנימית עמוקה, דביקות במטרה, כושר לימוד ואילתור ויכולת למצות כוחות עד תום.

ב-26 במאי 1948, אחד-עשר ימים לאחר הקמת המדינה, פרסמה הממשלה הזמנית צו המקים את צה"ל. בספטמבר שלאחר מכן נתקבל בכנסת חוק שירות הביטחון הראשון וצה"ל הפך מגוף מחתרתי לגוף סדיר. כושרו של צה"ל גבר בהתמדה, נבחן בשורה של פעולות תגמול והגיע לשיאו במערכת סיני ב-1956. לאחר המערכה הופקו לקחים ובוצעו שינויים. ואכן, במלחמת ששת הימים ביוני 1967, שוב הוכיח צה"ל את עליונותו על האויב.

רוח הלחימה המיוחדת של צה"ל יונקת מאחוות לוחמים עמוקה ונובעת ממנהיגות דינאמית שקבעה את הסיסמא – „אחרי!". במלחמותיו, היה צה"ל נאמן לתורת היסוד שלו, כי יש להעביר את המלחמה לשטח האויב, שכן מיבנה גבולותיה של הארץ וקרבת האויב אליהם, מהווים איום מתמיד על הביטחון.

צה"ל הוא צבא עממי המורכב מגרעין סדיר קטן יחסית ומגוף גדול של אנשי מילואים. הכושר והגמישות לעבור במהירות ממערך מצומצם למערך רחב הוא אחד מסודות הניצחון שלו.

מהיותו צבא לעם, נרתם צה"ל לא אחת למשימות אזרחיות כקליטת העליה והתיישבות חלוצית. בפתחו מערכת עניפה של חינוך והשכלה, הפך צה"ל לביה"ס הגדול ביותר במדינה, המקנה לחייליו ערכי תרבות ואזרחות. מכאן גם הרקע להקמת מסגרות אופייניות לצה"ל כחיל הנשים, הגדנ"ע, הנח"ל וההגנה המרחבית.

כיוון שיחסי הכוחות מחייבים את צה"ל להשען על איכות מול כמות, ניבנו בו כוחות לחימה בעלי רמה גבוהה כחיל האוויר, השיריון, הצנחנים ועוד, כשלרשותם כוחות סיוע יעילים וכוחות שירותים רבי תועלת וכאשר את כולם מטפחת מערכת הדרכה מקצועית משוכללת.

בשנת ה-20 גאה המדינה על אחת המפוארות שביצירותיה – אבן מיסודות קיומה – צבא הגנה לישראל.

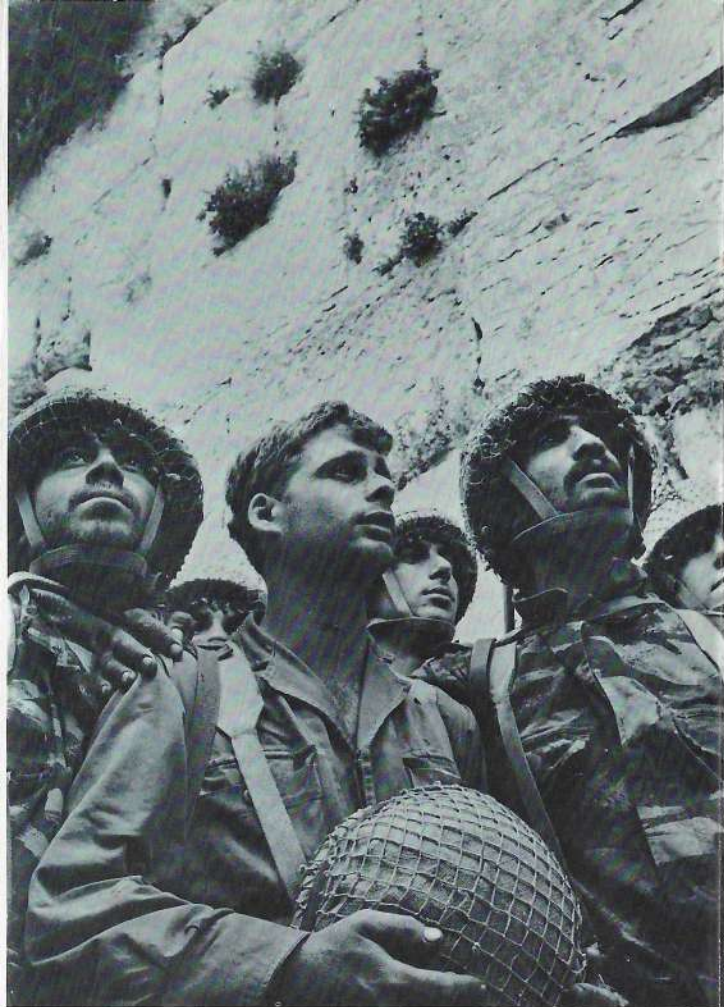
air force, armoured units, parachutists, etc. – with efficient support forces and resourceful services, all of which are trained in first-class professional instructor courses.

On its twentieth birthday, the State is proud of one of its finest creations – a cornerstone of its existence – the Israel Defence Forces.

1948

התש"ח

PARACHUTISTS AT THE WESTERN WALL — JUNE 1967

צנחנים ליד הכותל המערבי, יוני 1967

הבולים צוירו ע"י א. ויסחוף, בת ים

The stamps were designed by E. Weishoff, Bat Yam

Three wars in the course of twenty years and constant security tensions have made the I.D.F. into an efficient body which sees its objectives clearly and executes its assignments ably.

The I.D.F. did not arise in a vacuum. It was the logical continuation of the "Hagana" and of the tradition of heroism which is as old as the history of settlement in the country. The I.D.F. is a synthesis of those elements which characterize the generation which is growing up here — a deep inner consciousness, purposefulness, the ability to learn and to improve and to find indefinite strength to meet any given situation.

On the 26th May 1948, eleven days after the establishment of the State, the Provisional Government announced the setting up of the I.D.F. The first Law of Security Service was passed in the Knesset the following September and the I.D.F. became the official standing army of the State. Its strength has steadily increased, standing up to the test in a series of retaliatory actions which reached their peak in the Sinai Campaign in 1956. Lessons were learned from that battle and changes were carried out. Again in the Six Day War in June 1967, the I.D.F. displayed its superiority over the enemy.

The outstanding fighting spirit of the I.D.F. stems from the deep spirit of comradeship among the soldiers and from the dynamic leadership which coined the slogan, "Follow me!" In battle, the I.D.F. has always been faithful to its basic doctrine that the war must be taken over into enemy territory, since the structure of the country's borders and the proximity of the enemy constitute a permanent threat to the security of the country.

The I.D.F. is a people's army, made up of a nucleus of a relatively small regular army and of a large body of reserves. Its power and flexibility of changing rapidly from limited to broad formation is one of the secrets of its victory.

As a people's army the I.D.F. is often used for civilian purposes such as the absorption of immigrants and pioneering settlement. As it has opened a varied network of education and schooling, the I.D.F. has become the largest school in the State, inculcating the soldiers with cultural and civic values. Against this background too, bodies characteristic of the I.D.F. have been set up, such as the Women's Forces, Gadna (the para-military youth organisation), Nahal — pioneering army units, and special defence.

Since the balance of power obliges the I.D.F. to rely on quality versus quantity, its fighting forces have been trained to a high standard — in the

1968

התשכ"ח

